17/05/2020

Στο Μετόχι του Κύκκου εορτάστηκε η Κυριακή της Σαμαρείτιδος

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Την Κυριακή 17 Μαΐου 2020, Κυριακή της Σαμαρείτιδος κατά το Πεντηκοστάριο, εορτάσθηκε στον ιερό ναό του Αγίου Προκοπίου, που αποτελεί Μετόχι της ιστορικής και σεβασμίας της του Κύκκου Μονής στη Λευκωσία, το γεγονός της συναντήσεως, στην πόλη Σιχάρ και το Φρέαρ του Ιακώβ, της Σαμαρείτιδος γυναικός με την «πηγή της ζωαρχίας», τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό.

Της λατρευτικής συνάξεως προέστη ο πρωτοπρεσβύτερος π. Άγγελος Ζλάτεβ, συνεπικουρούμενος από τους διακόνους Ιάκωβο και Θεοχάρη, στην παρουσία των λιγοστών εκπροσώπων του πλήθους των εχόντων πνευματική «δίψα» πιστών, οι οποίοι δεν μπορούν, δυστυχώς, να παρευρίσκονται στους ναούς λόγω των περιοριστικών μέτρων που συνεχίζουν να ισχύουν, εξαιτίας της λοιμικής ασθένειας του κορωνοϊού.

Τον θείο λόγο κήρυξε, τη σεπτή εντολή του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, ο τέως Πρόεδρος και Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και τώρα Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, Καθηγητής Χρήστος Κ. Οικονόμου. Ο Ελλογιμώτατος Καθηγητής, στο περιεκτικό κήρυγμά του, αφορμώμενος από το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα ανέλυσε το μεγάλο θεολογικό περιεχόμενο και τη σημασία της συνάντησης του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα στο Φρέαρ του Ιακώβ. Πρόβαλε, επίσης, το γεγονός ότι στη συνάντηση αυτή πραγματώνεται, ουσιαστικά, ένας διάλογος θρησκειών και πολιτισμών, ξεπερνιέται το εθνικό – φυλετικό πρόβλημα, καθώς και το θέμα του τόπου λατρείας του Θεού και αποκαλύπτεται η Μεσσιανικότητα του Χριστού.

Όπως σημείωσε, «η μεσσιανική αποκάλυψη του Χριστού δημιουργεί τέτοια ψυχική ευφορία στη Σαμαρείτιδα», η οποία γίνεται αφορμή για την ομολογία και τη μεταμέλεια της, για να καταστεί, ακολούθως, η διαπρύσια κήρυκας, ιεραπόστολος και μεγαλομάρτυς Αγία Φωτεινή.

Αναφερόμενος στο άκρως επίκαιρο, και σήμερα, ερώτημα για το πού πρέπει να λατρεύεται ο αληθινός Θεός, ο κ. Οικονόμου σημείωσε ότι **«ο Θεός ζητά πνευματική λατρεία. Όχι την λατρεία προσφοράς τράγων και μόσχων, όχι την προσφορά αίματος, όχι την προσφορά ακόμη και ανθρώπων, όπως γινόταν στην αρχαιότητα, αλλά ζητάει την καρδιά του ανθρώπου. Αυτό είναι το κατοικητήριο του Θεού. Και ως τόπος λατρείας είναι ο ναός. Το Σώμα του ζώντος Χριστού, όπου συγκεντρώνεται όλη η Εκκλησία για να λατρεύσει τον Θεό».**

Επεσήμανε, ακόμη, ότι «**αυτό το ζωντανό νερό, το οποίο προσφέρει ο Χριστός στη Σαμαρείτιδα ώστε να μην διψά και να μην έχει ανάγκη να προσέρχεται καθημερινά σ' αυτό το πηγάδι, είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Είναι η θεία Ευχαριστία. Αυτό είναι το ύδωρ το ζων».**

«Αντιλαμβάνεστε πόσο μακριά είναι ο διάλογος περί της μολύνσεως του χριστιανού από τη θεία Ευχαριστία, από τη θεία Κοινωνία, από ανθρώπους αθεολόγητους και άσχετους και μακριά από την αληθινή πίστη, η οποία αποτελεί τροφή ζωής και πνευματική προσφορά στον κάθε άνθρωπο. Αυτή είναι η προσφορά που κάνει, που έχει να προσφέρει ο Χριστός, τη σωτηρία του κάθε ανθρώπου», πρόσθεσε. «Μείζον, λοιπόν, θέμα. Μεγάλη θυσία είναι αυτή η προσφορά της λατρευτικής προσέγγισης της θείας Ευχαριστίας, όπως τούτο βιώνεται πέρα από δύο χιλιάδες χρόνια. Και τρέφονται οι Άγιοι και τρέφονται τα νήπια και τρέφονται οι άνδρες και οι γυναίκες, όλοι όσοι μετέχουμε στο πραγματικό Σώμα του Χριστού,

στη λατρευτική σύναξη, η οποία δεν υποκαθίσταται με κανένα άλλο τρόπο. Αυτό είναι το ζων ύδωρ. Αυτό είναι η πνευματική προσφορά».

«Η υπέρβαση της πείνας και της δίψας της βιολογικής, είναι η πνευματική υπέρβαση, η αναζήτηση της πείνας και της δίψας του ίδιου του Θεού. Η πείνα και η δίψα του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, η οποία όχι μόνο ξεδιψά, όχι μόνο γαληνεύει τον άνθρωπο, αλλά σώζει και τον άνθρωπο. Να πια είναι η αξία της θείας Ευχαριστίας. Η μετοχή του Σώματος και του Αίματος του Χριστού «εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν την αιώνιον», συμπλήρωσε.

«Συνεπώς, η Εκκλησία μας είναι το κέντρο της σωτηρίας του ανθρώπου», επεσήμανε ο κ. Οικονόμου, για να συνεχίσει λέγοντας: «Εκτός της Εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία και ασφαλώς η Εκκλησία βλέπει με ιδιαίτερη συμπάθεια τους ανθρώπους, οι οποίοι βασανίζονται από την αθεϊστική μανία. Βιώνουν την πτωτική τους
κατάσταση, ενώ η λύτρωση και η σωτηρία του ανθρώπου είναι ο άλλος άνθρωπος, ο ανακαινισμένος εν Χριστώ άνθρωπος. Από την μια έχουμε τον πτωτικό άνθρωπο που εκφράζει την αθεΐα, εκφράζει την αμαρτία, εκφράζει την άρνηση, εκφράζει την έλλειψη πίστεως και από την άλλη έχουμε τον ανακαινισμένο εν Χριστώ άνθρωπο. Αυτό
προσέφερε με την ανάστασή Του ο Χριστός. Τον νέον άνθρωπο, τον άνθρωπο, ο οποίος ξεπέρασε το στοιχείο της πτώσεως και μπήκε στον χώρο της χάριτος του Τριαδικού Θεού. Συμμετέχει στο Σώμα του Χριστού, την Εκκλησία και πορεύεται στον δρόμο της υπέρβασης της φθοράς και του θανάτου και βιώνει τη μοναδική εμπειρία του αναστημένου Χριστού. Όπου υπερβαίνει την φθορά και τον θάνατο».

Κλείνοντας τον λόγο του ο Ελλόγιμώτατος Καθηγητής τόνισε: «Αυτή την ζωή, την καινούργια, που αναβλύζει από τον τάφο, από το μνήμα του Χριστού, προσφέρει η Εκκλησία στον κάθε πιστό και όχι τον θάνατο του κορωνοϊού. Αυτή την εμπειρία του ζώντος Χριστού, το ζωντανό νερό, προσφέρει σε μας σήμερα η Εκκλησία. Γι’ αυτό μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσερχόμαστε για να μετέχουμε αυτού του μοναδικού αιώνιου Μυστηρίου, που αφθαρτοποιεί και δίνει την αθανασία και την αιωνιότητα στον κάθε ένα μας».

Αμέσως μετά την οπισθάμβωνο ευχή, εψάλη ο Παρακλητικός Κανών προς τον Πανοικτίρμονα Κύριο και την Παναγία Ελεούσα του Κύκκου για τη λύτρωση και απαλλαγή του κόσμου από την επιδημία του κορωνοϊού και στο τέλος αναγνώστηκαν ειδικές, προς τούτο, ευχές.

Ο Καθηγητής κ. Οικονόμου κληθείς, μετά το τέλος της θείας Λειτουργίας, να σχολιάσει την φράση του σημερινού Ευαγγελικού αναγνώσματος ότι: «Πνεύμα ο

Θεός και τους προσκυνούντας Αυτόν, εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν» σημείωσε πως «ο στίχος Ιωάν. 4,24, είναι ένα κομβικό σημείο για τους ερμηνευτές και θέλει ιδιαίτερη προσοχή για να μην οδηγήσει ακόμη και στην υπόδειξη της κατάργησης των ναών, ως τόπων της πνευματικής λατρείας του αληθινού Θεού. Η εσωτερική βίωση του Θεού δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση ότι αυτή η προτεσταντική αντίληψη μπορεί να οδηγήσει στο κλείσιμο των ναών, όπως πραγματοποιήθηκε πρόσφατα με την ανοχή και την αδιαφορία των Εκκλησιών Ελλάδας και Κύπρου. Η κατάργηση της Ιουδαϊκής λατρείας στον ναό του Σολομώντα και στο όρος Γαριζίν γίνεται, διότι συνοδευόταν από θυσίες μόσχων και τράγων. Η αληθινή και πνευματική λατρεία που προτείνει ο Χριστός είναι η τέλεση της θείας Ευχαριστίας και η μετάληψη της θείας Κοινωνίας. Αλλοίμονο αν με την κατάργηση της λατρείας στον ναό του Σολομώντα ή στο όρος Γαριζίν καταργείται παράλληλα και η αληθινή λατρεία του Τριαδικού Θεού εντός των

νεί και να
ετοχή στο